

ХТО ТАКІ Шиїти-імамїти?

من هم الشيعة الاثني عشرية باللغة الأوكرائية

د. عبد الله بن محمد السلفي

Абдуллах ібн Мухаммад ас-Саляфі

ترجمة

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (E.I.R.C)

& Мухаммада аль-Гарбі

Зміст

1. Вступ
2. Передмова
3. Основа їхнього вчення
4. Шиїтська віра в Аллаха
5. Слова про те, що Коран спотворений
6. Постулат про керівництво (перевагу влади) -стовп віри. Хто не вірить у нього, той для них невіруючий.
7. Образа Пророка (хай благословить його Аллах і вітає), його дочок і всієї його родини
8. Звинувачення в невірі матерів правовірних: Аїші і Хафси
9. Надмірність стосовно Алі (хай буде задоволений ним Аллах)
10. Надмірність стосовно Фатіми (нехай буде задоволений нею Аллах)
11. Перевага їхніх правителів над пророками
12. Звинувачення в невірі всіх сподвижників, окрім трьох із них
13. Ненависть до Абу Бакра, Умару і Усману (нехай буде задоволений ними Аллах)
14. Вигаданий Махді і їхні слова про його повернення
15. Огидна надмірність у питанні поклоніння могилам
16. Дружба з невіруючими, перелюб і зрада
17. Ненависть до Мекки і Медини
18. Ненависть до Єгипту і Шаму
19. Хумс (обов'язкова виплата на користь сім'ї Пророка (Хай благословить його Аллах і вітає) призначена для людей у чалмах
20. Самобичування й танці – одні з найбільших поклонінь
21. Спонування до тимчасових шлюбів і відносин із блудницями

22. Прихованість і обман – основа їхнього вчення
23. Звинувачення в невірі мусульман і ненависть до них
24. Ненависть до послідовників Сунни
25. Шиїтські небилиці
26. Важливі книги
27. Важливі сайти

Вступ

Іслам – це підпорядкування і покірність Аллаху через покору і очищення від язичництва. Мається на увазі все, що цьому суперечить, навіть якщо це хоча б якась непокоря Аллаху.

Існує безліч сект і держав, які приписують себе до Ісламу (хоча, насправді, вони далекі від нього) і суттєво спотворюють реальну картину Ісламу, віддаляючи немусульман від нього. Це відбувається з причин їхньої сваволі, віри і вчинків, які здоровий розум не сприймає, відкидає єство людини і цивілізоване суспільство. Але, не дивлячись на це, вони приписують все це до Ісламу.

У зв'язку з цим потрібно знати, що будь-яке віропереконавання або вчинок, який суперечить здоровому єству, розуму і який не сприймають високі манери – все це не має нічого спільного з Ісламом. Бо Іслам – це Єдинобожжя, чисте від язичництва; поклоніння, очищене від показу; високі манери, чисті від поганих вчинків. В Ісламі немає обожнювання особистостей, але існує повага, визнання заслуг і приділення уваги відповідно до них. Все це – без поклоніння людині. Посланник Аллаха (хай благословить його Аллах і вітає) сказав:

«Не звеличуйте мене так, як возвеличили християни сина Марьям. Я – всього лиш раб. Так говоріть же: «Раб Аллаха і Його Посланник» (Бухарі)

Так само в Ісламі немає дозволу на перелюб або спонукання до нього через те, що називається «тимчасовим шлюбом». Він дозволяє практику розпусти під ім'ям релігії, яку заборонив Аллах. Всевишній сказав:

«І не наближайтеся до перелюбу. Воістину, це — мерзота, шлях ганебний!» (17, 32)

Так само в Ісламі не існує відбирання майна людей через обман, під ім'ям «виплати п'ятої частини з їх майна», але в Ісламі існує обов'язкова милостиня (закят), яку виплачує мусульманин від чистого серця своїм бідним братам шляхом, який він вважає кращим:

«Милостиня призначена для нужденних і бідних» (9, 60)

В Ісламі ніхто не дозволяє і не забороняє, крім Всевишнього Аллаха. Всевишній сказав:

Скажи: «Воістину, мій Господь заборонив огидні вчинки, відкриті й приховані, інші гріхи й несправедливе свавілля, додавання Аллаху рівних, про яких Він не зіслав жодного доказу, а ще — коли говорите ви про Аллаха те, чого не знаєте!» (Сура «Перепони», 33)

Не є з Ісламу претендувати на принесення користі чи шкоди, або знання прихованого. Навпаки, це є правом лише Всевишнього Аллаха, який сказав в Корані, словами Посланника Аллаха (хай благословить його Аллах і вітає):

Скажи: «Я не маю влади зробити собі добро чи заподіяти шкоду, хіба що побажає цього Аллах. Якби я знав потаємне, то примножив би собі добро, а зло не торкнулося б мене. Воістину, я — застерігач і добрий вісник для віруючих людей!» (Сура «Перепони», 188)

Не є з Ісламу видача грамот для прощення гріхів або паспортів в Рай: це, виключно, прерогатива Справедливого Аллаха, Який сказав:

хто зробив добра на вагу порошинки — побачить його, і хто зробив зла на вагу порошинки — побачить його. (Сура «Землетрус», 7-8)

Не є з Ісламу пошук благословення через могили: обхід навколо них чи запит мертвих про виконання потреб. Всевишній сказав:

Невже вони будуть додавати Йому рівними тих, які нічого не творять і створені самі? Вони не здатні допомогти їм і не можуть допомогти навіть собі! Якщо ви покличете їх на прямий шлях, то вони не підуть за вами. Байдуже, будете ви кликати їх чи будете мовчати. Воістину, ті, кого ви кличете замість Аллаха — раби, подібні до вас. Тож покличте їх, нехай вони дадуть вам відповідь, якщо ви говорите правду! (Сура «Перепони», 191-194)

Не є з Ісламу наруга, лайка і прокльони. Пророк (хай благословить його Аллах і вітає) сказав:

«Воістину, Аллах ненавидить нечестивого, ганьблячого».

Не є з Ісламу нанесення каліцтв тілу і його катування. Аллах Всевишній сказав:

«І не вбивайте одне одного! Воістину, Аллах Милосердний до вас!» (Сура «Жінки», 29)

Не є з Ісламу вживання того, що паморочить розум, як би це не називалося. Аллах Всевишній сказав:

«О ви, які увірували! Воістину, вино, азартні ігри, камені жертвовників і стріли для ворожби — мерзота від шайтана! Тож стережіться цього! Можливо, будете спасенні!» (Сура «Трапеза», 90)

І це – лише мала частина усього. Можливо, ці написані рядки стануть причиною роз'яснення заблудлого шляху, який приписується Ісламу, хоча Іслам

далекий від нього; а також того, що стало причиною відлякування багатьох немусульман. А так само, можливо, ці рядки стануть причиною повернення послідовників цього напрямку до правильного шляху і релігії Істини.

Абд ар-Рахман аш-Шеха

Передмова

Хвала Аллаху, мир і благословення Посланнику Аллаха (хай благословить його Аллах і вітає) і тим, хто слідує за ним, його сім'ї, сподвижникам і їх послідовникам, і всім тим, хто керується його керівництвом, а потім:

Ця коротка серія книг показує і розкриває мусульманам віру заблукалих сект, щоб застерегти їх від них. Особливо, коли багато з них сьогодні підняли свої голоси і активізувалися, поширюючи свою брехню.

Наша серія книг починається з секти «шиїтів-імамів». Ми її обрали не випадково серед шиїтських сект, бо вона – найбільш поширена на території Ірану, Іраку та країн Перської затоки.

Також ця секта багато говорить про те, що їх вчення (мазхаб) не суперечить вченню **Послідовників Сунни**, що воно пригнічене і на нього зводять наклеп. Вона сильно дбає про захист своєї позиції і поширенні книг і брошур, пропагуючи себе; досліджує книги Послідовників Сунни, намагаючись спростувати їх так, як нікого іншого.

У наш час книги шиїтів поширилися скрізь і всюди так, як ніколи раніше.

Виходячи з усього перерахованого, нашим обов'язком є викрити їх заблудлі віросповідання, тоді як вони намагаються їх приховати. Як сказав поет:

*«Ми будемо судити про вас виходячи з того,
Що кажуть ваші вуста»*

Просимо Всевишнього Аллаха піднести прапор Сунни і її послідовників, і зганьбити брехню і її послідовників.

Наша мета – вдоволення Всевишнього Аллаха, і лише Він скеровує на Істинний Шлях.

Написав:

Абдуллах ібн Мухаммад ас-Саяфі

Основа їхнього вчення

- З переконань шиїтів-імамів: вони підтверджують і визнають, що шиїзм має іудейську основу, яка бере свій початок від іудея Ібн Саба, і що Алі ібн Абу Таліб (нехай буде задоволений ним Аллах) покарав Ібн Саба і його послідовників, кинувши їх у вогонь і відрікшись від них.

Див «Фірак аш-Ши`а», ан-Нубахті, ст. 22.

Див «Іхтіяр Ма`Рифат ар-Ріджалъ», ат-туси, ст. 108.

- Вони кажуть, визнають і пишаються назвою «рафідіти».

Див «Біхар аль-Анвар», аль-Маджлиси, 65/ 97.

Шиїтська віра в Аллаха

- Вони кажуть: «Ми не маємо єдиної позиції з ними (тобто з Послідовниками Сунни) ні в питанні Бога, ні в питанні Пророка, ні в питанні керівника (імама). Бо вони говорять, що їх Господь – Той, Чийм пророком і намісником був Мухаммад, а після нього намісником був Абу Бакр. Ми ж не говоримо, що у нас такий Господь і такий Пророк. Навпаки, ми говоримо, що Господь, намісником Якого був пророк, а потім – Абу Бакр, не є Господом, а такий пророк не є пророком».

Див «Аль-Анвар ан-Ну`манія», Ні`матуллах аль-Джазаїрі, 2/278.

- Вони кажуть: «Всевишнього Аллаха не можна буде побачити в Судний День, і Він не описується місцем або часом, на Нього не можна вказати. Хто ж говорить, що Він сходить на найближче небо, або ж що Його буде видно мешканцям Раю, як місяць або що-небудь подібне, то це – невірющий».

Див «Ака`ід аль-Імам», Мухаммад Реза Музаффар, ст. 58.

- Вони кажуть: «Аллах затримає віруючого раба в Судний День, а віруючий затримає свого Господа, згадуючи свої гріхи. Якщо скажуть: «Як же він Його затримає?!», То відповідь буде такою: «Раб покладе свої руки собі на боки і скаже: «Ось так людина із нашого числа спілкується зі своїм братом у тій справі, що його радує».

Див «Усуль ас-Сітта `Ашар», під редакцією Дияуддіна аль-Махмуді, ст.

203.

- Вони кажуть: «У день Арафат, на початку полудня, Аллах сходить на землю на переляканому верблюді, рухаючи вправо і вліво своїми бедрами перед тими, що вистоюють Арафат».

Див «Усуль ас-Сітта `Ашар », під редакцією Дияуддіна аль-Махмуді, ст. 204.

- Вони кажуть: «Звернутися в бік могили є обов'язковим, навіть якщо цей напрямок не буде співпадати з напрямом Кіблі. Бо для відвідувача могили звернення в її бік є тим самим, що і звернення в бік Кіблі, а там – Лик Аллаха. Тобто: напрямок, у бік якого наказано людям звертатися, коли вони знаходяться в цьому положенні».

Див «Біхар аль-Анвар», аль-Маджлиси, 101/369.

- Вони кажуть: «Ах» – це Твоє ім'я, з числа найпрекрасніших імен Аллаха. І хто скаже «Ах», той звернувся за допомогою до Аллаха».

Див «Мустандрак аль-Васайль», ан-Нурі ат-Табрасі, 2/148.

- Вони кажуть, що Аллах відвідує Хусейна ібн Алі (хай буде задоволений ними Аллах), тисне йому руку і сидить разом з ним на ложі.

Див «Сахіфат аль-Аббар», Мірза Мухаммад Такий, 2/140.

Слова про те, що Коран спотворений

- Вони кажуть про спотворення Священного Корану і про його неповноту: що справжній Коран знаходиться у їхнього прихованого «Махді».

Імена відомих вчених-імамів, які говорили про спотворення Корану:

Алі ібн Ібрагім аль-Кумі, Ні `матуллах аль-Джазаїрі, Аль-Фейд аль-Кашанов, Ахмад ат-Табрасі, Мухаммад Бакир аль-Маджлиси, Мухаммад ібн ан-Ну`ман прозваний «аль-Муфід», Абуль-Хасан аль – `Аміль Аднан аль-Бахрані, Юсуф аль-Бахрані, ан-Нурі ат-Табрасі, Хабібুলлі аль-Хуї, Мухаммад ібн Якуб аль-Кулейні, Мухаммад аль-`Іяші і багато інших.

Див «Аш-Ші`а аль-Існа`ашара ва Тахріф аль-Куран», Мухаммад Сейф.

Див «Мавкиф ар-Рафіду хв аль-Куран аль-Карім», Мамаду Карамбірі.

- Вони кажуть, що слова «Сім'я Мухаммада і сім'я Алі» – були видалені з Корану.

Див «Мінхадж аль-Бара` а шарх Нахдж аль-Баляга », Хабібুলлі аль-Хуї, 2/216.

- Вони кажуть: «Ніхто не зібрав повний Коран, крім імамів (тобто імамів шиїтів-імамітів), і саме вони володіють повним знанням про нього».

Див «усуль аль-Кафи», аль-Кулейні, 1/228.

- Вони кажуть: «Коран є доказом лише в питаннях моралі».

Див «усуль аль-Кафи», аль-Кулейні, 1/169.

- Вони кажуть: «У Корані є сура під назвою «Вілая», яка починається зі слів: «О ті, які увірували! Повірте в два світла .. ». Цей аят, за їхнім брехливим твердженням, викреслив `Усман ібн Аффан (нехай буде задоволений ним Аллах).

Див. «Фаслі аль-Хитаб фі Тахріф Кітаб Раббі аль-Арбаб», ан-Нурі ат-Табрасі, ст. 18.

- Вони кажуть: «Існує екземпляр Корану, який називається «Коран Фатіми» і що його розмір в три рази більше нинішнього Корану».

Див. «усуль аль-Кафи», аль-Кулейні, 1/239.

- Вони кажуть, спотворюючи слова Всевишнього Аллаха **«О, Посланник! Повідом те, що послано тобі від свого Господа. Якщо ти не зробиш цього, то не донесеш Його послання»**, що **«Повідом те, що послано тобі від свого Господа»** - про Алі, - **«Якщо ти не зробиш цього, то не донесеш Його послання»**. Таким чином, вони додали слова «про Алі»!

Тобто: нібито Пророк (хай благословить його Аллах і вітає), «забув» –

тобто залишив – ці слова. Можливо, боячись лицемірів. Про це вони однозначно і неодноразово заявляли.

Див «Фаслі аль-Хитаб фі Тахріф Кітаб Раббі аль-Арбаб», ан-Нурі ат-Табрасі, стор 182.

- Вони кажуть, що не засуджують того, хто говорить про спотворення Корану і вважають таку людину вченим, який має право виносити своє судження. Але якщо стосується того, хто заперечує перевагу влади Алі, то такий у них, без сумніву, невіруючий.

Див «Аль-І` тікадат », Ібн бабу аль-Куми, стор 103.

- Вони кажуть, що закликають своїх послідовників читати цей існуючий Коран в молитві і поза нею і чинити відповідно з ним, тільки щоб з'явився їхній пан, «володар часу» і забрав цей Коран на небеса. А натомість, вивів для них Коран, який склав правитель правовірних, щоб вони його читали і діяли відповідно до нього.

Див «Аль-Анвар ан-Ну` манія », Ні` матуллах аль-Джазаїрі, 2/363.

- Вони кажуть: «Не навчайте ваших жінок сурі «Юсуф», і не читайте їм її, бо в ній – спокуси. Але навчайте їх сурі «Світло», бо в ній – настанови».

Див «Аль-Фуру` мін аль-Кафи », Аль-Кулейні, 5/516

**Постулат про керівництво
(перевагу влади) – стовп віри.
Хто не вірить у нього, той для них невіруючий.**

- Вони кажуть: «Хто не вірить в постулат про керівництво, віра того не повна».

Див. «` Акаїд аль-Імам », Мухаммад Реза Музаффар, ст. 78.

- Вони кажуть: «Постулат про керівництво – продовження пророцтва. І доказ, який свідчить про обов'язковість відправлення до людства пророків і посланників, також свідчить про обов'язковість встановлення правління приймача після Посланника».

Див. «`Акаїд аль-Імам », Мухаммад Реза Музаффар, ст. 88.

- Вони кажуть, що їх розуміння постулату про керівництво – це «божественна ступінь», яку Аллах обрав за Своїм вічним знанням для Своїх рабів. Так само, як Він раніше обрав Пророка і повелів йому, щоб він вказав мусульманам на це; а так само наказав слідувати цьому принципу.

Див. «Асль аш-Ши`а ва Усуліха », Мухаммад Хусейн Кашіф аль-Гіто, ст. 102.

Більше того, цей принцип – основа з основ їхньої релігії, без якого віра і переконання не будуть повними. Іншими словами, вони кажуть: «Постулат про керівництво – продовження пророцтва».

- Вони кажуть: «Той, хто заперечує перевагу влади керівника правовірних Алі ібн Абу Таліба і правителів, які були після нього, подібний тому, хто заперечує пророчу місію усіх пророків. А той, хто визнає керівника правовірних, але заперечує хоча б одного з правителів, які були після нього, визнає усіх пророків, але заперечує пророчу місію Мухаммада (хай благословить його Аллах і вітає)».

- Вони кажуть: «Хто заперечує перевагу влади хоча б одного правителя – тобто з числа правителів секти шиїтів-імамів – то він заперечує пророцтво всіх пророків (мир їм усім)».

Див. «Мінхадж ан-Наджа», аль-Фейд аль-Кашанов, ст. 48.

- Вони кажуть: «За одностайною згодою імамів той, хто заперечує перевагу влади хоча б одного з правителів і не вірить в обов'язковість підпорядкування йому, яким його зобов'язав Всевишній Аллах, той є невірним, заблудлим і заслуговує вічного перебування у вогні».

Див. «Хакко аль-Йакін фі Ма`Рифат усұль ад-Дін », Абдуллах Шібр, 2/189.

- Вони кажуть про вживання слова «багатобожжя» і «невіра» до того, хто не переконаний у перевазі влади керівника правовірних і інших правителів з його роду, і звеличує над ними когось іншого, вказує на те, що вони (не переконані у цьому принципі) вічно залишаться у пекельному вогні.

Див «Біхар аль-Анвар», аль-Маджлиси, 23/390.

Образ Пророка (Хай благословить його Аллах і вітає), його дочок і всієї його родини

- Вони кажуть: «Пророк (хай благословить його Аллах і вітає) після свого народження, перебував кілька днів без молока, для нього не було їжі. Тоді Абу Таліб притулив його до своїх сосків і Аллах послав у них молоко, яким він харчувався кілька днів, поки вони не добралися до Халіми ас-Са`адіі, якій і віддали Пророка (хай благословить його Аллах і вітає)».

Див. «усуль аль-Кафи», аль-Кулейні, 1/448.

- Вони кажуть: «що Алі (хай буде задоволений ним Аллах) – сміливіший від Пророка (хай благословить його Аллах і вітає). Більше того, пророкові (хай благословить його Аллах і вітає) взагалі не була дана сміливість».

Див. «Аль-Анвар ан-Ну`манія», Ні`матуллах аль-Джазаїрі, 1/17.

- Вони кажуть: «Пророк, зазвичай, не засинав, поки не цілував Фатіму в щок або в груди».

Див. «Біхар аль-Анвар», аль-Маджлиси, 42/43.

- Вони кажуть: «У Пророка (хай благословить його Аллах і вітає) не було дочок, крім Фатіми. А Рукайя, Умм Кульсум і Зайнаб були всього-лише його вихованками».

Див. «Даїра аль-Ма`аріф аль-Іслям аш-Ши`ія», 1/27.

- Вони кажуть: «Хасан ібн Алі (хай буде Аллах задоволений ним) принизив мусульман, присягнувши Му` Авії (нехай буде задоволений ним Аллах)».

Див. «Ріджаль аль-Каші», аль-Каші, ст. 103.

Звинувачення в невірі матерів правовірних: Аїші і Хафси

- Вони кажуть: «Припустимо, що б дружина Пророка (хай благословить його Аллах і вітає) була невірною. Так само, як дружина Нуха або Лутай».

Під «дружиною Пророка (хай благословить його Аллах і вітає)» вони мають на увазі мати правовірних Аїшу (нехай буде задоволений нею Аллах) і його батька.

Див. «Хадіс аль-Іфк», Джа`фар Муртада, ст. 17.

- Вони кажуть: «Аїша (нехай буде задоволений нею Аллах) після смерті Пророка (хай благословить його Аллах і вітає) відступила від Ісламу так само, як відступили від Ісламу багато сподвижників».

Див. «Аш-Шихаб аш-Сакиб фі баян Ма`на Насиб», Юсуф аль-Бахрані, ст. 236.

- Вони кажуть, що Аїша (нехай буде задоволений нею Аллах) віроломно зібрала сорок динарів і розподілила їх між тими, хто ненавидів Алі (хай буде задоволений ним Аллах).

Див. «Машарік Анвар аль-Йакін», Раджаб аль-Бірс, ст. 86.

- Вони кажуть, що мати правовірних Аїша (нехай буде задоволений нею Аллах) впала в мерзенний гріх – так вбереже нас Аллах від таких слів!

« Вони непричетні до того, що про них кажуть ». (Сура 24, аят 26)

Вони ж кажуть, що в цих словах Всевишнього – віддалення Пророка (хай

благословить його Аллах і вітає) від гріха перелюбу, але ніяк не її (мають на увазі Аїшу (нехай буде задоволений нею Аллах)).

Див. «Ас-Сират аль-Мустака», Зейнуддін ан-Набат аль-Баяд, 3/165.

- Вони кажуть, що Хафса (нехай буде задоволений нею Аллах), здійснила невіру, промовивши слова:

«Хто розповів тобі це?» (66, 3)

І Аллах Всевишній сказав про неї і про Аїшу:

«Якщо обидві ви покаєтесь перед Аллахом, [то це буде краще] — так віддалились ваші серця» (66, 4)

Тобто: «віддалились» означає «впали в зневіру».

І те, що Аїша і Хафса змовилися, що б напоїти Пророка (хай благословить його Аллах і вітає) отрутою. Але коли Аллах повідомив про це Пророку (хай благословить його Аллах і вітає), то він намірився їх убити. Але вони присягнулися, що не робили цього і тоді Аллах послав аят:

«О ви, які не увірували! Не виправдовуйтеся сьогодні» (66, 7)

Див. «Ас-Сират аль-Мустака», Зейнуддін ан-Набат, 3/168.

Надмірність стосовно Алі (хай буде задоволений ним Аллах)

- Вони кажуть: «Воістину, Аллах говорив з Посланником (хай благословить його Аллах і вітає) в Ніч Вознесіння через голос і мову Алі ібн Абу Таліба (нехай буде задоволений ним Аллах)».

Див. «Кашфі аль-Йакін фі Фадаіль Амір аль-мумінін», Хасан ібн Юсуф ібн аль-Мутаххір аль-Хіллі, стор 229.

- Вони кажуть: «Воістину, Аллах звернувся до Алі ібн Абу Талібу (нехай буде задоволений ним Аллах), коли той перебував у Таїфі. І між ними був Джібріль».

Див «Басаїр ад-Дараджат», Мухаммад ас-Саффар, 8/230.

- Вони кажуть: «Воістину, Алі ібн Абу Таліб (нехай буде задоволений ним Аллах) – той, хто розділить Рай і Пекло: він введе мешканців Раю – у Рай, а мешканців Пекла – в Пекло».

Див. «Басаір ад-Дараджат», Мухаммад ас-Саффар, 8/235.

- Вони кажуть: «Аллах введе в Рай того, хто підкорився Алі, навіть якщо, при цьому, він не послухався Аллаха. І Аллах введе в Пекло того, хто ослухався Алі, навіть якщо, при цьому, він підкорився Аллаху».

Див. «Кашфі аль-Йакин фі Фадаіль Амір аль-мумінін», Хасан ібн Юсуф ібн аль-Мутаххір аль-Хіллі, ст. 8.

- Вони кажуть, що Алі ібн Абу Таліб (нехай буде задоволений ним Аллах) – це секрет всіх пророків. І що Аллах сказав: «О Мухаммад! Я посилав Алі приховано разом з усіма пророками, а з тобою я послав його явно».

Див. «Аль-Асрар аль-`Аляві », Мухаммад аль-Мас`вудь, ст. 181.

- Вони кажуть, що Алі (хай буде задоволений ним Аллах) – це диво, з яким прийшов Мухаммад (хай благословить його Аллах і вітає). І що Мухаммад закликав до переваги Алі у владі.

Див. «Басаір ад-Дараджат», Мухаммад ас-Саффар, ст. 91.

- Вони кажуть, що Аллах, посылаючи пророків, обов'язково закликав всіх їх до визнання переваги влади Алі, за своїм вибором або з примусу.

Див. «Аль-Асрар аль-`Аляві », Мухаммад аль-Мас`вудь, ст. 190.

- Вони кажуть що, релігія буде повною лише після визнання принципу наступності влади ватажка правовірних Алі ібн Абу Таліба (нехай буде задоволений ним Аллах).

Див. «Аль-Іхтідадж», ат-Табрасі, 1/57.

- Вони кажуть, що Посланник Аллаха (хай благословить його Аллах і вітає) сказав: «Воістину, до мене прийшов Джібріль і сказав: «О, Мухаммад! Твій Господь велить тобі любити Алі ібн Абу Таліба і велить тобі передати йому владу».

Див. «Басаір ад-Дараджат», Мухаммад ас-Саффар, ст. 92.

- Вони кажуть, що Алі ібн Абу Таліб (нехай буде задоволений ним Аллах) увійде в Рай раніше Пророка (хай благословить його Аллах і вітає).

Див. «Іляль аш-Шара`і», Ібн бабу аль-Куми, ст. 205.

- Вони кажуть: «Воістину, грім є велінням вашого пана». Їх запитують: «А хто ваш пан?» Вони дадуть відповідь: «Ватажок правовірних, Алі ібн Абу Таліб (нехай буде задоволений ним Аллах)».

Див. «Аль-Іхтісас», аль-Муфід, ст. 327.

- Вони кажуть, що Алі ібн Абу Таліб (нехай буде задоволений ним Аллах) оживляє мертвих і позбавляє знедолених від негараздів.

Див. «Уюн аль-Му`джізат», Хусейн Абдуль-Ваххаба, ст. 150.

Див. послання «Хіляль аль-Машакіль».

Див. вигадану історію Абдуллаха аль-Хаттаба.

- Вони кажуть, що ніхто не увійде в Рай, поки не отримає дозволу Алі ібн Абу Таліба (нехай буде задоволений ним Аллах).

Див. «Манакіб Амір аль-мумінін», Алі аль-магази, ст. 93.

- Вони кажуть про невіру того, хто суперечить Алі (хай буде задоволений ним Аллах) і про віровідступництво того, хто звеличує будь-кого над ним.

Див. «Бішара аль-Мустафа чи-Ши`а аль-Муртада», 2/79.

- Вони кажуть, що Аллах хвалився перед своїми ангелами Алі ібн Абу Талібом (нехай буде задоволений ним Аллах).

Див. «Бішара аль-Мустафа чи-Ши` а аль-Муртада », 1/66.

- Вони кажуть, що пророки і посланці були послані з підтвердженням переваги влади Алі ібн Абу Таліба (нехай буде задоволений ним Аллах).

Див. «Аль-Ма` алім аз-Зульфія », Хашим аль-Бахрані, ст. 303.

- Вони кажуть: **«Воістину, Алі ібн Абу Таліб (нехай буде задоволений ним Аллах) вказав своєю рукою в повітря – розійшлися хмари і піднялися хмари, а потім вони привітали Алі ібн Абу Таліба. Він сказав: «Заходьте в нього! З ім'ям Аллаха він буде плисти й зупинятися. Воістину, Господь мій — Прощаючий, Милосердний!» (Сура «Худ», 41).**

Аммар сів верхи і вони обидва зникли від наших очей».

Див. «Біхар аль-Анвар», аль-Маджлиси.

- Вони кажуть, що собака вкусила двох сподвижників Пророка (хай благословить його Аллах і вітає) в помсту за Алі ібн Абу Таліба (нехай буде задоволений ним Аллах), після того, як він сильно розлютився і проявив свою сміливість. А також, свідчив про те, що Алі – наближений Аллаха і законний спадкоємець Його Посланника (хай благословить його Аллах і вітає).

Див. «Біхар аль-Анвар», аль-Маджлиси, 41/247 і 17/306.

Надмірність стосовно Фатіми (нехай буде задоволений нею Аллах)

- Вони говорять про безгрішність Фатіми, Хасана, Хусейна і всякого іншого нащадка Хусейна, але не Хасана.

Див. «`Акаід аль-Імам », Мухаммад Реза Музаффар, ст. 89 і 98.

- Вони кажуть: «Якби не Алі, то не був би створений Мухаммад (хай благословить його Аллах і вітає), а якби не Фатіма, то не були б створені ви».

Див. «Аль-Асрар аль-Фатима», Мухаммад аль-Мус`вудь, ст. 98.

- Вони кажуть: «Фатіма – божественна сутність, Моє Могутність, яка проявилася в образі жінки».

Див. «Аль-Асрар аль-Фатима», Мухаммад аль-Мус`вудь, ст. 355.

- Вони кажуть, що Фатіма розмовляла зі своєю матір'ю, будучи у неї в утробі.

Див. «Фатима аз-Захра хв аль-Махді іля аль-Ляхде», Мухаммад аль-Казвін, ст. 38.

Перевага їхніх правителів над пророками

- Вони кажуть: «Воістину, правителі шиїтів-імамів краще ніж пророки і посланці (мир їм)».

Див. «Аль-Анвар ан-Ну`манія», Ні`матуллах аль-Джазаїрі, 3/308.

- Вони кажуть, що правителі шиїтів знають, що було і що буде, і від них ніщо не сховається, і що вони вмирають лише за власним вибором.

Див. «усуль аль-Кафи», аль-Кулейні, 1/258, 260.

- Вони кажуть, що у їх правителя – гідне місце в Раю, піднесена ступінь і вселенське намісництво, якому підпорядковуються всі частинки буття.

Див. «Тахрір аль-Василя», аль-Хомейні, ст. 52.

- Вони кажуть, що у дванадцяти імамів – вселенська влада, яка належить не тільки Творцеві. І що ця влада подібна до влади Всевишнього Аллаха над творіннями.

Див. «Місбах аль-Факаха», Абуль-Касім аль-Хуї, 5/33.

- Вони кажуть: «Воістину, між нами – тобто дванадцятьма імамами – і Аллахом є міра, якої не може досягти ні наближений цар, ні посланий пророк».

Див. «Тахрір аль-Василя», аль-Хомейні, ст. 94.

- Вони кажуть, що для дванадцяти імамів немає нічого, що могло б перешкодити виконанню їхніх наказів з їхнього дозволу, а так само їх рішенням в Ніч Приречення і т.д. Немає абсолютно нічого, що могло б перешкодити цьому.

Див. «Аль-Бурхан аль-Кати», збірник відповідей на питання про віросповідання і закони, Мухаммад Такий аль-Бахджат, ст. 14.

- Вони кажуть, що приймачів (тобто дванадцять імамів) виношують в боках, а народжуються вони через стегна і бруд до них не причетний.

Див. «Мадіна аль-Ма` аджіз», Хашим аль-Бахрані, 8/22.

- Вони кажуть, що Аллах, Його ангели, Його пророки і віруючі відвідують могилу ватажка правовірних Алі ібн Абу Таліба (нехай буде задоволений ним Аллах).

Див. «Аль-Фуру` мін аль-Кафи », аль-Кулейні, 4/580.

- Вони кажуть, що ватажок, як і Пророк (хай благословить його Аллах і вітає), повинен бути безгрішнішим від усіх пороків і гидот: явних і прихованих, з дитинства і до смерті, навмисно і по забудькуватості. Бо ватажки – є оберігачами законодавства і стережуть його. І саме тому їхній статус в цьому – як статус Пророка (хай благословить його Аллах і вітає).

Див. «` Акаід аль-Імам », Ібрахім аз-Зінджані, 3/179.

- Вони кажуть, що ангели були створені для того, що б бути слугами у родини Пророка (хай благословить його Аллах і вітає).

Див. «Біхар аль-Анвар», аль-Маджлиси, 26/335.

Звинувачення в невірі всіх сподвижників, крім трьох з них

- Вони кажуть про невіру і віровідступництво благородних сподвижників, на чолі яких – Абу Бакр, Умар, Усман, Халід ібн Валід, Муавія ібн Абу Суфьян і Мугира ібн Шу`ба (нехай буде задоволений усіма ними Аллах), окрім трьох сподвижників.

Див. «Ар-Равда хв аль-Кафи», аль-Кулейні, 8/245.

Ненависть до Абу Бакра, Умару і Усману (Нехай буде задоволений ними Аллах)

- Вони кажуть: «Наше віросповідання (тобто шиїтів) – зречення від чотирьох «ідолів»: Абу Бакра, Умара, Усмана і Муавії; і від чотирьох жінок – Аїші, Хафси, Хінд і Умм аль-Хакама; і від усіх їх послідовників і прихильників, і те, що вони – зло, яке створив Аллах на Землі, і що віра в Аллаха, Його Посланця та керівників не стане повною, поки не відбудеться зречення від їхніх ворогів».

Див. «Хакко аль-Йакін», аль-Маджлиси, ст. 519.

- Вони кажуть, що Абу Бакр і Умар – невіруючі, і що будь-який інший невіруючий для них кращий, ніж вони.

Див. «Біхар аль-Анвар», аль-Маджлиси, 69/137, 138.

- Вони кажуть, що Абу Бакр і Умар – прокляті і що вони померли, будучи невіруючими, надаючи Аллаху співтоваришів.

Див. «Басаїр ад-Дараджат», Мухаммад ас-Саффар, 8/245.

- Вони кажуть, що Пророк (хай благословить його Аллах і вітає) взяв з собою Абу Бакра в печеру лише через острах того, що він вкаже невіруючим курейшитам на їхнє місцезнаходження.

Див. «Тафсир аль-Бурхан», Хашим аль-Бахрані, 2/127.

- Вони кажуть, що на шиї Абу Бакра був ідол, якому він робив земний уклін, коли він молився позаду Посланника Аллаха (хай благословить його Аллах і вітає).

Див. «Аль-Анвар ан-Ну`манія», Ні`матуллах аль-Джазаїрі, 1/53.

- Вони кажуть, що в Умара була хвороба, яку ніщо не могло зцілити, крім сперми чоловіка і що його бабуса була народжена від перелюбу – нехай вбереже нас Аллах від подібних слів!

Див. «Аль-Анвар ан-Ну`манія», Ні`матуллах аль-Джазаїрі, 1/53.

Див. «Ас-Сират аль-Мустака», Зейнуддін ан-Набат аль-Баяд, 3/28.

- Вони звеличують день «Навруз», святкують день вбивства Умара ібн аль-Хаттаба, називаючи його вбивцю «батьком, сміливим у релігії» і спонукають до відвідування його могили в знак подяки за те, що він зробив з Умаром (нехай буде задоволений ним Аллах) .

Див. «`Укад ад-Дурар фі Бакр Батна `Умар», Йасін ас-Савваф, ст. 120.

- Вони кажуть, що читання молитви проти «двох ідолів Курейшів» (маючи на увазі Абу Бакра і Умара) є одним з найбільших наближень до Аллаха і одним із кращих поклонінь. Саме вони застосовують до Абу Бакра і Умару термін «ідоли» і «Тагуті».

Див. «Іхкак аль-Хакко», аль-Мар`аші, 1/337.

- Вони кажуть, що їх Махді воскресить Абу Бакра і Умара (нехай буде задоволений ними обома Аллах), а потім розп'ясть їх на хресті і спалить. Потім оживить матір правовірних Аішу (нехай буде задоволений нею Аллах) і вчинить над нею шариатське покарання.

Див. «Ар-Руджи`, Ахмад аль-Ахсана, ст. 116 і 161.

- Вони кажуть, що Усман (нехай буде задоволений ним Аллах) був жіночним перелюбником, а також грав на музичних інструментах (барабанах).

Див. «Ас-Сират аль-Мустака», Зейнуддін ан-Набат аль-Баяд, 3/30.

Вигаданий Махді і їхні слова про його повернення

- Вони кажуть, що Джібріль, і Микаїль, і Трон, і Бережена Скрижаль, і Перо – всі вони підпорядковані і смиренні перед Махді шиїтів. Чому? Тому що їх Махді – найщедріший.

Див. «Ас-Сират аль-Мустака», Зейнуддін ан-Набат аль-Баяд, 3/30.

- Вони кажуть, що тіло шиїтського Махді, якого вони собі уявили – походить від колін Ізраїлевих.

Див. «Аль-Імам аль-Махді хв аль-Вілая іля аз-Зухуров», Мухаммад аль-Казвін, ст. 53.

- Вони кажуть, що шиїтський Махді прийде з новою релігією, з новою книгою, буде по-новому жорстокий з арабами: він буде орудувати лише мечем і нічиє покаєння не буде прийняте, і він не буде боятися ніяких докорів.

Див. «Аль-Гіба», Мухаммад ан-Ну`манн, ст. 154.

- Вони кажуть: «Коли вийде Махді, то між ним, арабами і курейшитами буде лише меч».

Див. «Аль-Гіба», Мухаммад ан-Ну`манн, ст. 154.

- Вони кажуть: «Між нами й арабами не залишилося нічого, крім битви» і вказав своєю рукою на горло.

Див. «Аль-Гіба», Мухаммад ан-Ну`ман, ст. 155.

- Вони кажуть, що їхній Махді зруйнує Заповідну Мечеть і Мечеть Пророка (хай благословить його Аллах і вітає); правитиме за законом пророка Давуда; звертатиметься до Аллаха через Його давньоєврейське ім'я і знищить третину населення Землі.

Див. «Біхар аль-Анвар», аль-Маджлиси, 52/338.

Див. «усуль аль-Кафи», 1/397.

Див. «Аль-Гіба», ан-Ну`мані, ст. 326.

Див. «Ар-Руджи`», Ахмад аль-Ахсана, ст. 51.

- Вони говорять про недозволеність ведення збройної боротьби, окрім як після виходу їх уявного Махді з його прихованого підземелля.

Див. «Васаіль аш-Ши`а », аль-Харр аль-`Амлі, 11/37.

Огидна надмірність в питанні поклоніння могилам

- Вони кажуть, що відвідування могили Хусейна ібн Алі (хай буде задоволений ним Аллах) краще ніж паломництво до Дому Аллаха в Мецці. І більше того, відвідувачі Хусейна – чисті, а серед відвідувачів Кааби є діти перелюбу.

Див. «Біхар аль-Анвар», аль-Маджлиси, 98/85.

- Вони кажуть, що відвідування могили Хусейна ібн Алі (хай буде задоволений ним Аллах) прирівнюється до двох мільйонів великих і двох мільйонів малих паломництв, а так само до двох мільйонів битв на Шляху Аллаха. А нагорода кожного великого і малого паломництва, і битви на Шляху Аллаха подібна нагороді за велике і мале паломництво, і бій на Шляху Аллаха разом з Посланником Аллаха (хай благословить його Аллах і вітає) і праведними ватажками.

Див. «Нур аль-`Айн фі аль-Машйі іля Зіяр Кабра аль-Хусейн », Мухаммад аль-Істахбанаті, ст. 265.

- Вони кажуть, що Кербела – найбільш священне місце на Землі і величніше, ніж Мекка, Медина і Єрусалим.

Див. «Масаба аль-Джінал», Аббас аль-Кашанов, ст. 360.

- Вони кажуть, що для того, хто з'їсть землю з могили Хусейна (нехай

буде задоволений ним Аллах), вона буде зціленням від будь-якої хвороби.

Див. «Аль-Мазар», аль-Муфід, ст. 125.

- Вони брехливо кажуть, що Абу Абдуллах (Джа`фар ас-Садик) (нехай буде задоволений ним Аллах) говорив: «Присягаюся Аллахом, якби я вам розповів про гідність відвідування Хусейна і гідність його могили, то ви б, безсумнівно, залишили велике паломництво! О, горе тобі! Хіба ти не знаєш, що Аллах обрав Кербелу забороненим, безпечним і благословенним місцем, перш, ніж обрав Мекку забороненою?!!».

Див. «Каміль аз-Зіярат», Ібн Кулю аль-Куми, ст. 449.

- Вони кажуть: Воістину, молитва в мавзолеях краща, ніж молитва в мечетях. Більше того, вони кажуть: «Нагорода за молитву в мечеті Алі ібн Абу Таліба (нехай буде задоволений ним Аллах) у два рази перевищує нагороду за молитву в Забороненій Мечеті».

Див. «Манхаджу ас-Саліхін», Алі ас-Сістані, 1/187.

- Вони кажуть, що найбільше свято в Ісламі не свято розговіння або свято жертвопринесення, а нововведене «свято дня Гадір», у якого немає жодної основи в Ісламі.

Див. «Ід аль-Гадір», Мухаммад аш-Ширазі, ст. 11.

Дружба з невіруючими, перелюб і зрада

- Вони кажуть: «Ми повстали проти жителів Куфи через те, що вони зганьбили Хасана ібн Алі (хай буде задоволений ним Аллах) і вбили Хусейна (нехай буде задоволений ним Аллах), після того, як покликали його до себе».

Див. «Таріх аль-Куфа», ст. 113.

- Вони кажуть, що Хусейн (нехай буде задоволений ним Аллах) сказав:

«О, Аллах! Розсуди між нами і між людьми, які покликали нас до себе, що б ми їм допомогли, а потім вбили нас! »

Див. «Мунтаха аль-Амаль», 1/535.

- Вони кажуть, що Хусейн (нехай буде задоволений ним Аллах) сказав: «Воістину, вони залякали мене (тобто куфійці). А це – їхні книжки. І вони вбили мене».

Див. «Макталь аль-Хусейн», Абдур-Раззак аль-Макро, ст. 175.

- Вони кажуть, що Алі ібн Хусейн (хай помилує його Аллах) побачив жителів Куфи, вони голосили і плакали. Він сказав їм: «Ви голосите і плачете через нас! А кого вбили ми?! »

Див. «нафс аль-Махмуд», Аббас аль-Куми, ст. 357.

- Вони кажуть: «... Потім двадцять тисяч чоловік з Іраку присягнули на вірність Хусейну. Після чого вони зрадили його і вийшли проти нього тоді, коли присяга все ще була в силі. А потім вони вбили його».

Див. «А`Йан аш-Ши`а», Мухаммад аль-Амін, 1/32.

- Вони кажуть про обов'язковість допомоги ворогам проти ісламських держав і про невтручання в битви проти окупантів.

Див. «Фетва ас-Сістані» від 4/3/2003 про «Залишення битви проти американських військ, що напали на Ірак».

А також підтвердження їх авторитету Мухаммада аль-махру про те, що фетви, які були винесені з шиїтських джерел в Іраку, що говорили про обов'язковість битви проти іноземних збройних сил, які мають намір напасти на Ірак – безпідставні. І вони – ні що інше, як лише завуальована обережність (тукйа), проявлена через страх та з метою зберегти їх життя, бо вони перебувають під примусом.

Так само ці слова підтверджує фетва їх авторитету Садика аш-Ширазі, який проживає у Кумі з дозволу американців, співпрацюючи з ними у справі повалення іракської системи (див. газету «Аль-Ватан аль-Кувейт», п'ятниця, 27/9/2002 р.)

- Вони кажуть, що мусульманин, який бився з невіруючими, захищаючи себе, є всього-лише вбивцею, як у цьому, так і в наступному житті. А справжніми мучениками за віру є лише шиїти-імаміти, навіть якщо вони померли в своїх ліжках.

Див. «Тахзіб аль-Ахкам», ат-туси, 6/98.

Ненависть до Мекки і Медини

- Вони кажуть: «Воістину, мешканці Мекки – відкрито виявляють невіру в Аллаха. А мешканці Медини – в сімдесят разів гірше мешканців Мекки».

Див. «усуль аль-Кафи», аль-Кулейні, 2/410.

Ненависть до Єгипту і Шаму

- Вони кажуть, що діти Єгипту були прокляті мовою Давуда (мир йому) і вони були перетворені на мавп і свиней.

- Вони кажуть, що Аллах, коли розгнівався на Ізраїлевих синів, ввів їх у Єгипет. А коли став задоволений ними – вивів їх з нього.

- Вони кажуть, що Абу Джа`фар – їхній «безгрішний» ватажок – сказав: «Мені неприємне все приготоване в печах Єгипту. А так само я не люблю мити свою голову в судинах, зроблених їх єгипетської глини, побоюючись того, що від його землі мені передасться приниження і піде моє завзяття. Коли вирушаєте до Єгипту, то не затримуйтеся там. І я нічого не скажу, крім того, що він породжує смерть».

Див. «Тафсир аль-Куми», аль-Куми, 2/241.

Див. «Тафсир аль-Бурхан», Хашим аль-Бахрані, 1/456.

Див. «Фуру` аль-Кафи », аль-Кулейні 6/501.

Див. «Біхар аль-Анвар», аль-Маджлиси, 60/211.

- Вони кажуть: «Найкраща земля – Шам, а найгірші люди – його жителі. Бо римляни не увірували, але не билися з нами, а жителі Шама – не увірували і билися з нами. Не варто говорити житель «Шама», а потрібно говорити житель «ш`уму»(ар.« нещастя »).

Див «Тафсир аль-Бурхан», Хашим аль-Бахрані, 1/456.

Див «усуль аль-Кафи», аль-Кулейні 2/410.

Див «Тафсир аль-Куми», аль-Куми, 2/241.

Хумс (обов'язкова виплата на користь сім'ї Пророка (хай благословить його Аллах і вітає) призначена для людей у чалмах

- Вони кажуть, що виплату однієї п'ятої частини майна, призначеної суто для сім'ї Пророка (хай благословить його Аллах і вітає), зараз повинні брати люди в чалмах (тобто їхнє духовенство). Пояснюючи це тим, що вони нині займають місце їхнього прихованого ватажка, який знаходиться в глибокому підземеллі.

Самобичування й танці - одні з найбільших поклонінь

- Вони кажуть: «Воістину, самобичування, танці, вдягання чорного одягу в дні Ашура і гучне голосіння – є одним з найбільших наближень до Хусейну (нехай буде задоволений ним Аллах). Більше того, ці вчинки є похвальними».

Див. фетви Мухаммада Кашіф аль-Гито, ар-Рухані, ат-Табриза та інших імамівських авторитетів.

Спонування до тимчасових шлюбів і відносин з блудницями

- Вони кажуть, що чоловік може «одружуватися» тимчасовим шлюбом тисячу разів. Тому що з жінкою, з якою здійснюються ці дії, не розлучаються і вона не успадковує майна – вона просто береться в оренду.

Див. «Аль-Істібсар», Абу Джа`фар ат-туси, 3/155.

- Вони кажуть, що дитина від тимчасового шлюбу краща, ніж дитина від постійної дружини.

Див. «манхаджу ас-Садікін», Мулла Фатхуллах аль-Кашанов, ст. 356.

- Вони говорять про дозволеність тимчасового шлюбу з блудницями і жінками відомими своєю нечестю. І більше того, вони говорять про спонукання до цього.

Див. «Біхар аль-Анвар», аль-Маджлиси, 100/319, 320.

- Вони кажуть, що жінка, з якою укладається тимчасовий шлюб, не є однією із чотирьох законних дружин. Тому що з нею не розлучаються і вона не успадковує майна, а всього-лише береться в оренду.

Див. «Аль-Фуру` мін аль-Кафи », аль-Кулейні, 5/415.

- Вони говорять про дозволеності тимчасового шлюбу з заміжніми або з розпусними жінками.

Див. «Аль-Фуру` мін аль-Кафи », аль-Кулейні, 5/462.

- Вони кажуть, що найнижча ступінь тимчасового шлюбу, це коли чоловік ляже з жінкою хоча б раз.

Див. «Аль-Фуру` мін аль-Кафи », аль-Кулейні, 5/460.

- Вони говорять про дозволеності тимчасового шлюбу з блудницями, вважаючи це просто небажаним, особливо, якщо вона є блудницею або відомою своїм перелюбом.

Див. «Тахрір аль-Василя», аль-Хомейні, 2/256.

Прихованість і обман – основа їхнього вчення

- Вони говорять про те, що проявляти прихованість (тукйя) дозволено. Це означає проявляти одне, а всередині у себе мати інше. Або ж, як дав визначення цьому поняттю один з їх авторитетів: «Прихованість – це говорити або робити не те, в чому ти переконаний насправді, з метою відвести від себе зло чи зберегти свою гідність».

Див. «Аш-Ши` а аля аль-Мізан », Мухаммад Джавад Магнію, ст. 48.

- Вони кажуть: «Дев'ять з десяти частин релігії полягають в прихованості. Немає релігії у того, у кого немає прихованості».

Див. «усуль аль-Кафи», аль-Кулейні, 2/217.

- Вони кажуть: «Ви сповідуєте таку релігію: хто її приховає – звеличить, а хто розголосить – того принизить Аллах».

Див. «усуль аль-Кафи», аль-Кулейні, 2/222.

- Вони кажуть, що Хусейн годувався молоком із великого пальця руки Пророка (хай благословить його Аллах і вітає) і цього йому вистачало на два-три дні.

Див. «усуль аль-Кафи», аль-Кулейні, 1/465.

Звинувачення в невірі мусульман і ненависть до них

- Вони кажуть: «Ніхто не сповідує релігію Іслам, крім нас і їх (тобто крім дванадцяти ватажків та їхніх послідовників з числа шиїтів-імамів)»

Див. «усуль аль-Кафи», аль-Кулейні, 1/223, 224.

- Вони кажуть, що їх Махді повернеться для того, що б помститися ворогам Ісламу за їхню ворожнечу до шиїтів. А що ж до іудеїв і християн, то з ними він укладе договір про мир і безпеку.

Див. «Біхар аль-Анвар», аль-Маджлиси, 52/376.

- Вони кажуть: «Хто відвернувся від нас, той відвернувся від Аллаха. Той – на межі язичництва».

Див. «усуль аль-Кафи», аль-Кулейні, 1/67.

- Вони кажуть, що всі люди – діти перелюбу. Крім шиїтів.

Див. «Ар-Равда хв аль-Кафи», аль-Кулейні, 8/285.

- Вони кажуть: «Коли новонароджений з'являється на світ, до нього приходить Ібліс з шайтанів. Якщо він дізнається, що новонароджений з числа наших прихильників, то між ним і новонародженим встановлюється перепона. А якщо ж новонароджений не з числа наших прихильників, то цей шайтан вставляє свій палець у задній прохід хлопчика, через що він стає гомосексуалістом; або в статевий орган дівчинки, через що вона стає розпусницею».

Див. «Тафсир аль-`Іяші», Мухаммад аль-`Іяші, 2/218.

- Вони кажуть, що кожен, хто не є шиїтом-імамітом або ж не вірує в їхніх дванадцять ватажків, або ж заперечує хоча б одного з них – той вчинив невіру. І у вічному житті його притулком стане вогонь.

Див. «Джамі` аль-Ахадіс аш-Ши`їя», аль-Бруджірді, 1/429.

- Вони кажуть, що більшість хадисів, які оповідають про застосування терміну «невіруючий» або «багатобожники» щодо вічного життя, стосується тільки тих, хто не був шиїтом-імамітом.

Див. «Танка аль-Макалу», Абдуллах аль-Мамкані, 1/208.

Ненависть до послідовників Сунни

- Вони кажуть: «Кров язичника (мається на увазі «суніта») дозволена, але я боюся за тебе. Якщо ж ти зможеш перекинути на нього стіну або втопити у воді, що б тебе ніхто не помітив, то зроби це». Запитали: «А що робити з його майном?» Відповідь: «Забери собі, скільки зможеш».

Див. «Васаіль аш-Ши`а», аль-Харр аль-`Аміль, 18/463.

- Вони кажуть: «Воістину, викуп за життя суніта – як викуп за життя козла. Більше того, козел – краще суніта. І подібний викуп не дорівнює викупу їх молодшого-брата – мисливського пса, або викупу їх старшого брата – іудея».

Див. «Аль-Анвар ан-Ну`манія», Ні`матуллах аль-Джазаїрі, 3/463.

- Вони кажуть: «Бери майно язичника (мається на увазі «суніта») де б ти його не знайшов і виплачуй його п'яту частину нам».

Див. «Васаіль аш-Ши`а», аль-Харр аль-`Аміль, 6/340.

- Вони кажуть: «У Судний День благі справи послідовників Сунни будуть віддані шиїтам, а погані справи шиїтів будуть покладені на послідовників Сунни, потім вони будуть кинуті у вогонь».

Див. «Біхар аль-Анвар», аль-Маджлиси, 5/247, 248.

- Вони говорять про те, що прихильники Сунни є нечистотами, а їх кров і майно – дозволені. Більше того, вони говорять про їх вічне перебування у пекельному вогні і про те, що вони з нього не вийдуть ніколи.

Див. «Аль-Анвар ан-Ну`манія», Ні`матуллах аль-Джазаїрі, 2/188.

Див. «Хакко аль-Йакін фі Ма`рифаті усуль ад-Дін», Абдуллах Шібр, 2/188.

- Вони говорять про те, що якщо шиїт скаже шиїтові: «О, суніт!», То це підлягає шаріатському дисциплінарному покаранню, щоб більше так не говорив.

Див. «Хайат аль-Мухаккік аль-Киркі ва Асарух», 6/237.

Шиїтські небилиці

- Вони кажуть, що група ангелів посперечалася між собою. Після чого

вони вирішили обрати суддю з числа людей. І Аллах їм велів обрати Алі ібн Абу Таліба (нехай буде задоволений ним Аллах).

Див. «Муснад Фатима», Хусейн ат-Твісракані, ст. 296.

- Вони кажуть: «Одного разу осел на прізвисько «Запилений» заговорив з Пророком (хай благословить його Аллах і вітає), сказавши йому: «Нехай стане мій батько і моя мати викупом за тебе! Воістину, мій батько повідомив мені від його батька, а той – від його діда, а той – від його прадіда, що він був з Нухом на ковчезі. Нух підійшов до нього, погладив, а потім сказав: «З потомства цього осла вийде осел, на якому буде їздити верхи ватажок усіх пророків і їх печать!» Так хвала Аллаху, Який зробив мене тим ослом!».

Див. «усуль аль-Кафи», аль-Кулейбі, 1/237.

- Вони кажуть, що їхній ватажок на ім'я Бакир виліпив із глини слона, а потім сів на нього і полетів до Мекки.

Див. «Мадіна аль-Ма` аджіз », Хашим аль-Бахрані, 5/10.

- Вони кажуть: «У сечі та калі їх ватажків немає ні бруду, ні неприємного запаху, ні нечистот; і вони (сеча і кал) – як найкращі пахощі. Більше того, хто вип'є їх сечі, калу і крові, тому Аллах заборонить вогонь і обов'язково введе в Рай».

Див. «Анвар аль-Вілая», Аятолла Ахунд Мулла Зейн аль-`Абідін аль-Кальбайкані, стор 440.

- Вони кажуть, що екскременти їхніх ватажків (гази, кал) – як запах миску.

Див. «усуль аль-Кафи», аль-Кулейні, 1/319.

- Вони кажуть, що в одяганні жовтих сандалій – три користі: радість для погляду, посилення потенції і відведення печалі.

Див. «Аль-Фуру` мін аль-Кафи», аль-Кулейні, 6/465.

- Вони кажуть, що поїдання моркви розігріває нирки, зміцнює потенцію і допомагає під час статевого акту.

Див. «Аль-Фуру` мін аль-Кафи », аль-Кулейні, 6/372.

- Вони кажуть: «Воістину, шайтан приходить і сідає біля жінки так само, як чоловік сідає біля неї; і розмовляє з нею так само, як чоловік розмовляє з нею; і вступає з нею в статевий зв'язок так само, як чоловік вступає з нею в статевий зв'язок». Я запитав: «Як ми про це дізнаємося?» Він відповів: «За допомогою любові і ненависті: хто любить нас – той зачатий від чоловіка, а хто ненавидить нас – той зачатий від шайтана».

Див. «Аль-Фуру` мін аль-Кафи », аль-Кулейні, 5/502.

- Вони кажуть: «Сороміцькі місця бувають двох видів – передні і задні. Той, хто прикрив обидві сідниці – приховав задні. А хто прикрив статевий орган і яєчка – приховав передні».

Див. «Аль-Фуру` мін аль-Кафи », аль-Кулейні, 6/501.

- Вони кажуть: «Що ж до інших видів отримання задоволення від жінки, як дотик з пристрастю, обійми або задоволення між стегнами – все це дозволено, навіть з новонародженою».

Див. «Васаіль аш-Ши` а », аль-Хомейні, 2/221.

- Вони говорять, що дозволено вступати в статеві відносини з жінкою в період місячних до того, як вона очиститься, зробивши велике омивання.

Див. «Аль-Фуру` мін аль-Кафи », аль-Кулейні, 5/395.

- Вони говорять про дозволеність вступати у статеві відносини з жінкою через задній прохід.

Див. «Аль-Фуру` мін аль-Кафи », аль-Кулейні, 5/540.

- Вони кажуть, що жінка в період місячних може виголошувати заупокійну молитву, не встаючи при цьому до лав разом з тими, що моляться.

Див. «Ман ля йахдурух аль-Факих», Ібн бабу аль-Куми, 1/179.

**Нехай благословить Аллах нашого Пророка Мухаммада,
його сім'ю і всіх сподвижників.**

Важливі книги

Книги, які ми рекомендуємо для спростування рафідітів:

Стародавні книги

1. «Фатава», шейх уль-Іслам Ібн Таймія.
2. «Мінхадж ас-Сунна», шейх уль-Іслам Ібн Таймія.
3. «Аль-Міляль ва ан-Ніхаль», аш-Шахрастані.
4. «Аль-Фарк Бейна аль-Фірак», аль-Багдаді.
5. «Макалу аль-Іслямійін», аль-Аша`ри.

Сучасні книги

1. Всі твори шейха Іхсана іляха Захіра (хай помилує його Аллах).
2. «Масалов ат-Такріб», шейх Насир аль-Кифарі.
3. «Усуль Мазхаб аш-Ши`а аль-Існа ашара », шейх Насир аль-Кифарі.
4. Всі твори шейха Мухаммада Малюллаха (хай помилує його Аллах).
5. «Базлов аль-Маджхуд фі Мушабаха ар-Рафіду Чи аль-Яхуді», Абудллах аль-Джумейлі.
6. «Хатта ля танхаді` », Абдуллах аль-Мосулі.
7. «Аш-Ши`а аль-Існа ашара ва Такфірухум Чи Умум аль-муслімін », Абдуллах ас-саляфов.
8. «Ман катали аль-Хусейн», Абуддлах ібн Абдуль-Азіз.
9. «Аль-Бурхан фі Табр Абі Хурейра хв аль-Бухтан», Абдуллах ан-Насир.
10. «Аль-Інтісар чи ас-Сухуб ва аль-Аль», д-р Ібрагім ар-Рухейлі.
11. «Кашфі аль-Джані Мухаммад ат-Тіджані», шейх Усман аль-Хаміс.
12. «Баль далялта фі Радд Абатиль ат-Тіджані», шейх Халід аль-Аскаляні.
13. «Ма` аль-Існей ашара фі аль-усуль ва аль-Фуру` », д-р Алі ас-Салюс.

14. «Табдід аз-Зулям ва Танб ан-ніями` аля Хатриа ат-Ташаййу `` аля аль-муслімін ва аль-Іслям », шейх Сулейман аль-Джабхан (хай помилує його Аллах).

Це лише короткий чписок. Це не всі матеріали на цю тему.

Важливі сайти

Сайти, які ми рекомендуємо для спростування рафідітів:

1. Мережа «Захист Сунни»: www.dd-sunnah.net
2. Сайт Фейсала Нура: www.fnoor.com
3. Сайт «Неспростовний доказ»: www.albrhan.com
4. Сайт «Ті, що йдуть Прямим Шляхом»: www.wylsh.com
5. «Вся правда про Хомейні»: www.khomainy.com
6. «Доказ правди про рафідітів»: www.dhr12.com
7. Сайт «Ясний доказ»: www.albainah.com
8. Сайт «Помічники Хусейна»: www.ansar.com
9. Сайт «Шлях»: www.almanhaj.com
10. «Об'єднання Прихильників Сунни в Ірані»: www.isl.org.uk
11. Сайт Імама Махді: www.almhdi.com